

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VI. Vtrum animam illis inesse, an ipsos esse animas dixerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

70 ORIGENIANORVM

ras considerit Deus; naturam visibilem, id est corpoream, & naturam invisibilem, qua est incorpore: A & hoc omnium apertissimum libr. 4. Operis ejusdem, cap. 2. Sed & rursus per Christum creata dixit omnia visibilia & invisibilia, per quod declaratur esse etiam in creaturis quasdam invisibilis secundum proprietaem suam substantias. Sed haec quamvis ipsa non sint corporeae, utuntur tamen corporibus, licet ipsa sunt corpora substantia meliora. Ita vero substantia Trinitatis, que principium est, & causa omnium, ex qua emittit, & per quam anima & in qua omnia, neque corpus, neque in corpore esse credenda est, ita in toto incorpore. Sed & libr. 6. contr. Cel. iiii, inquit, ἀπορεύονται εἰς τὸν οὐρανόν τινας, εἰς τὸν αἰώνα τοῦ πατρὸς τὸν θεόν, τὸν θεόν, τὸν αὐτούς τον θεόν, τὸν αἴτιον τον θεόν. Ideo Sophronius Hierosolymitanus in Epistola ad Sergiuum scribit Origenem, ipsiusque sequaces dixisse animas ante corpora carne & corpore carentem vitam egisse in celo nondum creato.

V. In his secum licet pugnare videatur Origenes, facile tamen discordantes loci conciliantur: nam Angelos ita corporeos esse vult, ut spirituales nihilominus esse velit, quod spiritus nihil sint aliud quam summa exiguitatis corpora, cuiusmodi sunt Angelicae, & afferit quippe loco supra allato materialem substantiam hujus mundi. *Utrum corporis indumentum vel Angelos Dei, vel filios resurrectionis exornare: ut hominum quoque corpora post resurrectionem spiritalia fore declarat Paulus 1. Cor. 15. 44.* Angelos porro cum propter eximiam corporum subtilitatem spiritales dixerit, incorporeos quoque quodammodo, & *Georgianus* dici posse censuit, habita praeferim corporum nostrorum ratione, qua crassa sunt. Id ipse manifeste indicat in Proemio librorum De principiis, cum enim appellationem *corporeos* in Scripturis nequitiam usurpari dixisset, obiecti sibi locum quemdam ex apocrypho libello, qui Petri Doctrina inscributur, in quo Discipulis dicit Christus se non esse *Demonium incorporeum*. Responder Origenes inter Ecclesiasticos libros Petri doctrinam non haberi: tum addit: *Quod etiam spiritum concederetur, non idem sensus ex isto sermone ἀπορεύεσθαι indicaretur, qui Grecis vel Gentilibus angelis ostenditur, quam de incorporeis natura à Philosophis disputatur. In hoc enim libello incorporeum Daemonium dicit, pro eo quod ipse illa quicunque est habitus, vel circumscriptio demonici corporis, non est similis huic nostro crassiori vel visibilis corpori: sed secundum sensum eius qui compositus illam Scriptoram intelligentem est quod dicit; id est non esse tale corpus, quale habent Demones, quod est naturaliter subtile, & velut aura tenue, & propter hoc vel impetratur a multis, vel dicitur incorporeum, sed habere se corpus solidum vel palpabile. In confuetudine vero hominum nonne quod tale non fuerit, incorporeum simplicioribus vel imperitoribus nominatur: velut si quis aerem ipsum quo definiatur, incorporeum dicat, quandoquidem non est tale corpus, ut comprehendi ac teneri possit, argenteumque resistere. Si quando igitur Angelos dixit incorporeos, ad imperitorum captum sele accommodasse, & juxta vulgi confuetudinem locutum fuisti credamus.*

V I. Nec corpoream Angelis naturam attribuisse contentus, animam iis insuper adscriptis libr. 2. & 8. cap. 8. *Supereft de Angelis ordine requirere, utrum & ipsi animas habeant, an anima sint, vel de ceteris divinis, celestibusque Virtutibus, sed & de contrariis & peccatisibus. Autoritatem quidem divinae scriptura usquam nullam invenimus, quod vel Angeli, vel si quis dicit divini Spiritus ministri Dei, vel animas habere, vel anima dicantur: animantia tamen esse a quamplurimi sentiuntur. Hieronymus Epist. 65. ad Pammach. cap. 5. Nec Origenes unquam dixit ex Angelis animas fieri, cum ipsis Angelos nomen esse officij doceat, non natura: in libro enim & in apocrypha & Angelos, & Thronos, & Dominationes, Potestates, & Rectores mundi & tenebrarum, & omne nomen quod nominatur non solum in presenti saeculo, sed in futuro, dicit animas esse eorum corporum, que vel desiderio, vel ministerio suscepient. Profecto non est prout dictu quanam ratione animam Angelis inesse posse fenserit: nam quereretur, anima illa corporeane sit, an contra. Coronem dixisset utique, nam nihil praeter Deum incorporeum ducit. Tenui ergo & monogrammum corpus ab alio longe tenuissimo, & simplicissimo corpore animatum esse dicere debuisset. Sed paulo post Angelos decernit merae esse animas. De eo vero quod Dei anima in Scripturis nominatur, qualiter intelligi beat. & sentire, & profere difficile est: semel enim simplicem illam naturam, & absque ullius adjectiōni permixtione profitemur: tamen quoquomodo sentendum est, nominari interim Dei anima videtur, & Christo vero non dubitatur. Et ideo non videbitur absurdum etiam de sanctis Angelis, ex etsique celestibus Virtutibus tale aliquid vel dicere, vel sentire: siquidem definitio illa anima etiam in ipsis videtur incurvare: quis enim rationabiliter sensibilis eos esse, vel mobile poterit denegare? Quod si recte ista videtur esse definitio, quod substantia rationabiliter sensibilis, & mobilis anima dicatur, videtur haec definitio etiam ad Angelos pertinere. Quid enim aliud in illis quam sensibilis commotus est? Quorum autem una definitio ratio est, horum sine dubio eadem substantia est. Tale aliquid habet libr. 2. in Canticis Cant. Et adhuc agnitionem sui anima sequiras, si est aliquis ordo, aut sunt aliqui spiritus ejusdem substantiae cum ipsa, alij vero non ejusdem, sed diversi ab ea, id est si sunt & alij spiritus rationabiles, ut ipsa est, & alij carentes ratione: esti eadem est ipsius que & Angelorum substantia, quoniam rationabili nequaquam differe ostenditur.*